

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om kulturhistoriske lokalmuseer.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 92) findes i tidenden sp. 3204, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1043).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Niels Matthiasen: Revisionen af lovene om kunstmuseer og kulturhistoriske lokalmuseer eller kulturhistoriske museer, som det nu skal hedde, blev kun de små fremskridts revision som allerede forventet af socialdemokratiet ved første behandling. Blandt museumsledere vil der næppe være udpræget tilfredshed med resultaterne.

Jeg synes imidlertid, der er et væsentligt lyspunkt ved denne revision af lovene: Kulturministeren har stillet sig velvilligt til socialdemokratiets anmodning om, at når det ikke kunne være andet, end at lovene skulle være færdige til ikrafttræden pr. 1. april — og det måtte vi erkende de skulle — måtte vi på anden måde få lejlighed til en generel drøftelse af museumsplanlægningen, museumsfinansieringen og først og fremmest den kulturformidling, som er knyttet til museernes eksistens. Denne lejlighed får vi nu, og det er vi glade for. Det vil ske ved, at ministeren agter at nedsætte et hurtigt arbejdende museumsudvalg, hvis kommissorium er skitseret i udvalgsbetænkningen. Hvis det virkelig lykkes at komme igennem med dette kommissorium, kan det danne grundlag for en gennemgribende fornyelse af hele vort museumsliv.

Alene i denne lov har vi gang på gang stået over for problemer, som ikke var umiddelbart nemme at tage stilling til. Det gjaldt således berettigelsen af særtilskud til

lokalmuseerne, fordi byrdefordelingen mellem stat og kommuner endnu er uafklaret.

Der er et reelt fremskridt i lovforslaget om kulturhistoriske lokalmuseer, idet loven udvides til at omfatte kulturhistoriske lokalmuseer, hvis virkeområde ikke er lokalt begrænset. Det betyder bl. a., at Dansk Pressemuseum og -arkiv i Århus vil kunne inddrages under loven, og det turde være et værdigt formål at samle og forske „det skrevne ord, skrevet i skrivende stund“, som det så smukt hedder.

Man kan i øvrigt undre sig en lille smule over fordelingen af tilskuddene til museerne. Således er Tøjhusmuseet efter Nationalmuseet det museum, som modtager størst statstilskud, lige ved 2 mill. kr., mens virkelige kulturhistoriske museer ligger på beløb helt ned til 30.000 kr. og Kunstindustrimuseet ligger mere end $\frac{1}{2}$ mill. kr. under, hvad Tøjhusmuseet får. En redegørelse for Tøjhusmuseets arbejdsopgaver sandsynliggør ærlig talt ikke den manglende balance i tilskuddet. Det er også en af de ting, som et museumsudvalg må gå i dybden med.

Et andet problem, jeg godt vil gøre opmærksom på, er udnyttelsen af det enorme råmateriale for forskning, der ligger i landets provinsmuseer. Sammenlignet med de andre nordiske lande står vi nok betydelig ringere i bearbejdelsen og offentliggørelsen af dette materiale. Et museumsudvalg burde måske derfor overveje at oprette nogle kandidatstipendiatstillinger i lighed med de eksisterende ved de højere læreanstalter; de skulle kunne anvendes ved landsdelsmuseerne, som ville få et tilskud til deres almindelige arbejde i form af enten udstillinger eller publikationer. Der vil også nok melde sig en række problemer i forbindelse med museumspersonalets uddannelse og de deraf følgende kulturelle og økonomiske konsekvenser. Også spørgsmålet om, hvorvidt museets ledende funktionærer i fremtiden i lighed med tendensen andre steder bør ansættes tidsbegrænset, må indgå i drøftelserne. Det samme gælder spørgsmålet om ledelsesansvaret i højere grad, end man i øjeblikket har en fornemmelse af det, bør delegeres ud.

Folketingsudvalget har indstillet, at det får lov til efter lovforslagenes vedtagelse at blive siddende til samlingens slutning, for at